

j'ai entendu la femme chantant ou qui chantait. За да можемъ да различимъ на кое трѣба да се отнесе допълненіе-то, трѣба да слѣдовамы слѣдующы-тъ Правила.

Правило 1) Ако допълненіе-то се относя на прошедше-то причастіе, то оно трѣба да се съгласува съ това допълненіе въ родъ и число. Н. примѣръ: *La femme que j'ai entendue chanter; les enfants que nous avons vus jouer.*

Правило 2) Ако допълненіе-то се относя на глаголь-тъ, стоящій въ неопредѣленное наклоненіе, то прошедшее причастіе си остава неизмѣняемо. Н. П. *J'ai vu les enfants jouer; j'ai entendu la femme chanter* или *j'ai entendu la femme chantant* и проч.

Тия двѣ правила сж най мѣчни въ френскій языкъ; зашто-то тукъ трѣба твърдѣ добръ да се мисли мѣстоименіе **que** на кое се относя; на причастіе-то ли, или на глаголь-тъ въ неопредѣленное наклоненіе, или пакъ на неопредѣленное наклоненіе, кое-то се подразумѣва: Н. П: *Je lui ai fait toutes les caresses que j'ai dû (faire)* или: *Il a obtenu toutes les faveurs qu'il a voulu (obtenir)* и проч.

3) За прошедшее причастіе поставленное между двѣ **que**.

Кога прошедшее причастіе се нахожда между двѣ **que**, то първо-то **que** е допълненіе не на причастіе-то но на слѣдующій глаголь, и за това причѣстіе-то въ такъвъ случай си остава неизмѣняемо Примѣръ:

Les raisons que vous avez eues que j'approuvais.

Les embarras que j'ai eus que vous aviez.

4) За прошедше-то причастіе съединенное съ неопредѣленное наклоненіе имѣющее предъ себе си предлогъ.

Прав: 1) Кога неопредѣленное наклоненіе слѣдующее подиръ прошедшее причастіе има предъ себе си предлогъ, тогава относителное мѣстоименіе, стоящее предъ двата глагола, ще бѣде допълненіе на прошедшее причастіе,